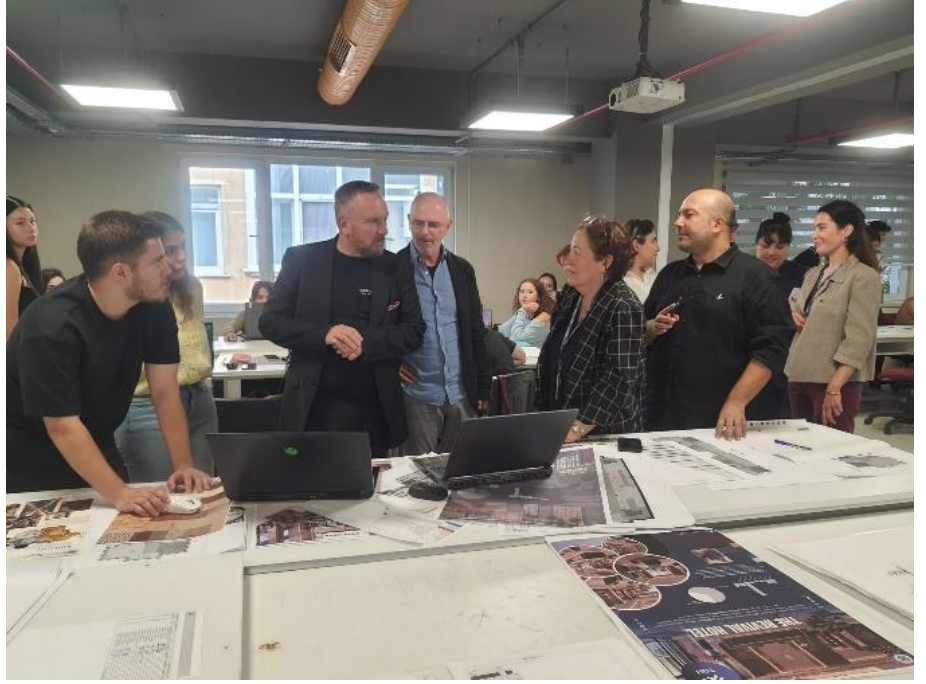

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

İstanbul Aydın Üniversitesi Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Tarafından Hazırlanmıştır.

İstanbul Aydın Üniversitesi bünyesinde yürütülen akreditasyon çalışmaları kapsamında, ACQUIN (Accreditation, Certification and Quality Assurance Institute) tarafından fakültemize yönelik değerlendirme ziyaretleri gerçekleştirilmiştir. Ziyaret programı kapsamında ACQUIN değerlendirme komitesinde görev alan öğretim üyeleri; fakültemiz bölüm başkanları, bölüm öğretim üyeleri, öğrenciler ve mezunlarla bir araya gelerek eğitim-öğretim süreçleri, akademik çalışmalar, öğrenci deneyimleri ve mezunların görüşleri hakkında bilgi alışverişinde bulunmuştur.

**İstanbul Aydın
Üniversitesi**

Prof. Dr. Mustafa AYDIN
(Mütevelli Heyet Başkanı)

YAYIN KURULU
Prof. Dr. İbrahim Hakkı AYDIN
(Rektör)

Prof. Dr. Ufuk Fatih KÜÇÜKALİ
(Mimarlık ve Tasarım Fakültesi
Dekanı)

Prof. Dr. Alev ERARSLAN GÖÇER

Yayına Hazırlayanlar

Prof. Dr. Alev ERARSLAN GÖÇER
Arş. Gör. Melahat KAYA KOÇ

Makale

Prof. Dr. Alev Ersarslan'ın "Characteristics of the Rural Cultural Landscape in Gökçeada (Imbros)", başlıklı makalesi Scopus Q1 kategorisinde indekslenen Encyclopedia 2026, 6, 208'da yayınlanmıştır.

Definition

Rural cultural landscapes are shaped by the long-term interaction between natural environmental conditions and human activities, reflecting local settlement patterns, architectural traditions, production practices, and socio-cultural values. The rural cultural landscape of Gökçeada (Imbros) is represented particularly by its five historic Orthodox Christian Greek villages—Tepeköy (Agridia), Zeytinliköy (Aya Todorı), Eski Bademli (Gliki), Dereköy (Skinudi), and Kaleköy (Kastro). Their landscape character is defined by the interrelationship between the island's natural setting, compact hillside settlements, vernacular stone architecture, agricultural and productive landscapes, public and communal spaces, and continuing socio-cultural practices.

Keywords: rural cultural landscape; rural heritage; landscape character; vernacular architecture; conservation; Gökçeada; Imbros

Order Article Reprints

Open Access Entry

Characteristics of the Rural Cultural Landscape in Gökçeada (Imbros)

by Alev Ersarslan

Faculty of Architecture, Istanbul Aydın University, 34295 Istanbul, Türkiye

Encyclopedia 2026, 6(10), 208; <https://doi.org/10.3390/encyclopedia6100208>

Submission received: 17 August 2026 / Revised: 18 September 2026 / Accepted: 18 September 2026 / Published: 23 September 2026

(This article belongs to the Section Social Sciences)

Download

Browse Figures

Versions Notes

Definition

Rural cultural landscapes are shaped by the long-term interaction between natural environmental conditions and human activities, reflecting local settlement patterns, architectural traditions, production practices, and socio-cultural values. The rural cultural landscape of Gökçeada (Imbros) is represented particularly by its five historic Orthodox Christian Greek villages—Tepeköy (Agridia), Zeytinliköy (Aya Todorı), Eski Bademli (Gliki), Dereköy (Skinudi), and Kaleköy (Kastro). Their landscape character is defined by the interrelationship between the island's natural setting, compact hillside settlements, vernacular stone architecture, agricultural and productive landscapes, public and communal spaces, and continuing socio-cultural practices.

Keywords: rural cultural landscape; rural heritage; landscape character; vernacular architecture; conservation; Gökçeada; Imbros

Makale

Prof. Dr. Gökçen Firdevs Yücel Caymaz, Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Yılmaz ve Elif Sözer'in birlikte hazırladıkları "Investigating the relationship between colour and visual perception in campus circulation spaces: a data-informed exploratory framework" başlıklı makale Q1 kategorisinde indekslenen Frontiers in Built Environment 12:1928896'de yayınlanmıştır.

Abstract

This study investigates self-reported associations between colour and visual perception in a high-circulation public space on a university campus. Focusing on attributes including attention, visibility, perceived safety, aesthetic contribution, mood, and perceived wayfinding effectiveness, it explores how different colour alternatives are perceived across a set of everyday spatial-experience criteria, with the aim of informing evidence-based colour-design discussion rather than establishing causal or behavioural claims. The empirical study involved 151 undergraduate students from the Department of Interior Architecture at Istanbul Aydın University. The investigated setting was the heavily used outdoor circulation area known as the Blue Stairs. The theoretical framework draws on colour-in-context theory to examine associations between warm, cool, and neutral colour alternatives and users' self-reported perceptual responses. Data were collected through an online, image-based questionnaire in which participants viewed eight digitally simulated colour alternatives of the staircase and, for each of eleven perceptual attributes, selected the single colour alternative they associated most strongly with that attribute—a categorical, forced single-choice design rather than an independent rating of each colour. Responses were analysed using descriptive statistics, chi-square goodness-of-fit tests, Cohen's w effect-size estimation, Correspondence Analysis, and Hierarchical Cluster Analysis to explore patterns of association between colour and perceptual attribute. The findings indicate that no single colour was selected consistently across all criteria; instead, different colours were associated with different perceptual attributes. Correspondence analysis positioned red and purple, as an exploratory aggregate-level pattern, closer to attention and visibility, and blue, grey, and green closer to perceived safety, aesthetic contribution, and harmony with surroundings. A complementary hierarchical cluster analysis, with cluster number compared via silhouette coefficients across $k = 2-7$, found that the two-cluster solution—separating red from the remaining seven colours—achieved the highest silhouette coefficient (0.313), although overall cluster separation was modest. Taken together, these exploratory analyses suggest that the observed colour-selection patterns are structured rather than randomly distributed across perceptual attributes, and that colour may be a useful evidence-informed design variable, offering architects and designers a data-informed starting point for colour strategies in campus circulation spaces and comparable public environments.

frontiers
in Built Environment

TYPE Original Research
PUBLISHED 07 September 2026
DOI 10.3389/fbuil.2026.1928896

OPEN ACCESS

EDITED BY
Björn Petter Jelle,
Norwegian University of Science and
Technology, Norway

REVIEWED BY
Hasim Altan,
United Arab Emirates University, United
Arab Emirates
Haochen Xu,
Lu Xun Academy of Fine Arts, China
Wang Shiqi,
China University of Mining and
Technology, China
Yi Zhang,
Shenzhen University, China

*CORRESPONDENCE
Elif Sözer,
|| elifsozer@stu.aydin.edu.tr
Ezgi Yılmaz,
|| ezgiyilmaz@aydin.edu.tr

Investigating the relationship between colour and visual perception in campus circulation spaces: a data-informed exploratory framework

Elif Sözer^{1*}, Ezgi Yılmaz^{2*} and Gökçen Firdevs Yücel Caymaz¹

¹Department of Architecture, Faculty of Architecture and Design, Istanbul Aydın University, Istanbul, Türkiye, ²Department of Interior Architecture, Faculty of Architecture and Design, Istanbul Aydın University, Istanbul, Türkiye

This study investigates self-reported associations between colour and visual perception in a high-circulation public space on a university campus. Focusing on attributes including attention, visibility, perceived safety, aesthetic contribution, mood, and perceived wayfinding effectiveness, it explores how

Makale

Prof. Dr. Gökçen Firdevs Yücel Caymaz ve Seyed Babak Ehsani Oskouei'nin birlikte hazırladıkları "Metric-dependent interpretation of LEED Healthcare scorecards: a CAD-based analysis of 38 certified projects" başlıklı makale Q1 kategorisinde indekslenen Journal of Asian Architecture and Building Engineering dergisinde yayınlanmıştır.

Abstract

LEED certification totals indicate a project's rating level, but they may not provide direct insight into the homogeneity of performance across categories with varying point weights. This study examines the extent to which raw LEED points reflect category-level achievement distributions in 38 U.S. LEED v4 BD+C: Healthcare projects certified between May 2020 and April 2026. Awarded points were normalized by the simultaneously attainable maximum in each category on a 0–1 scale using Credit Achievement Density (CAD). Patterns were examined using descriptive statistics, Silver-Gold comparisons, and a heatmap. The findings showed that category rankings differed markedly depending on the metric used: Energy and Atmosphere ranked first by mean earned points (16.71) but dropped to last in proportional achievement ($CAD = 0.477$), whereas Integrative Process ranked last by earned points (0.84) but second by CAD (0.842), and Innovation recorded the highest CAD (0.886). Conversely, while Gold projects had higher mean CAD values than Silver projects across every category, none of the differences remained statistically significant after correction for multiple comparisons. Ultimately, CAD describes certification scorecards rather than actual building performance, and it can provide a proportional evaluation capability in instances where raw point totals may not sufficiently reflect category-level differences.

Keywords: Healthcare architecture, Credit Achievement Density (CAD), LEED Healthcare, category weighting, scorecard interpretation

JOURNAL OF ASIAN ARCHITECTURE AND BUILDING ENGINEERING
<https://doi.org/10.1080/13467581.2026.2732456>

CONSTRUCTION MANAGEMENT

OPEN ACCESS [Check for updates](#)

Metric-dependent interpretation of LEED Healthcare scorecards: a CAD-based analysis of 38 certified projects

Seyed Babak Ehsani Oskouei and Gökçen Firdevs Yücel Caymaz

Department of Architecture, Faculty of Architecture and Design, Istanbul Aydın University, Istanbul, Türkiye

ABSTRACT

LEED certification totals indicate a project's rating level, but they may not provide direct insight into the homogeneity of performance across categories with varying point weights. This study examines the extent to which raw LEED points reflect category-level achievement distributions in 38 U.S. LEED v4 BD+C: Healthcare projects certified between May 2020 and April 2026. Awarded points were normalized by the simultaneously attainable maximum in each category on a 0–1 scale using Credit Achievement Density (CAD). Patterns were examined using descriptive statistics, Silver-Gold comparisons, and a heatmap. The findings showed that category rankings differed markedly depending on the metric used: Energy and Atmosphere ranked first by mean earned points (16.71) but dropped to last in proportional achievement ($CAD = 0.477$), whereas Integrative Process ranked last by earned points (0.84) but second by CAD (0.842), and Innovation recorded the highest CAD (0.886). Conversely, while Gold projects had higher mean CAD values than Silver projects across every category, none of the differences remained statistically significant after correction for multiple comparisons. Ultimately, CAD describes certification scorecards rather than actual building performance, and it can provide a proportional evaluation capability in instances where raw point totals may not sufficiently reflect category-level differences.

ARTICLE HISTORY

Received 28 May 2026
Accepted 4 September 2026

KEYWORDS

Healthcare architecture;
Credit Achievement Density
(CAD); LEED Healthcare;
category weighting;
scorecard interpretation

Makale

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Yılmaz, Doç. Dr.Öğr.Üyesi Fatma Sedes ve Dr.Mehmet Sair Akkam'ın birlikte hazırladıkları "Toward evidence-based neuroarchitecture: a systematic mapping and framework for immersive spatial cognition" başlıklı makale SSCI ve Scopus Q1 kategorisinde indekslenen Frontiers in Psychology, September 2026, 17:1919278'da yayınlanmıştır.

Abstract

Neuroarchitecture has developed rapidly at the intersection of architecture, environmental cognition, neuroscience, and immersive technologies, yet the field remains methodologically heterogeneous and its progression from measurement toward design application is insufficiently structured. This study addresses this gap through a PRISMA 2020-compliant systematic mapping review of neuroarchitecture and closely related architectural and spatial-cognition research published between 2015 and 2025. Expanded searches across Scopus and Web of Science Core Collection identified 510 records. After removal of 206 duplicates, 304 unique records were screened; 125 records entered the final eligibility and data-extraction audit, and four additional boundary or temporal exclusions resulted in a final corpus of 121 studies. The corpus comprised 61 human empirical studies, one non-human empirical study, 58 review or conceptual synthesis records, and one methodological/protocol record. Publication activity increased markedly in the later review period, with 81 studies (66.9%) published between 2023 and 2025. Among the 61 human empirical studies, questionnaire/self-report measures were used in 39 studies (63.9%), behavioral task/performance measures in 32 (52.5%), EEG in 32 (52.5%), eye tracking in 15 (24.6%), EDA/GSR in 14 (23.0%), HRV in six (9.8%), fMRI in three (4.9%), and fNIRS in one (1.6%). To organize this heterogeneous evidence base, the study develops an Immersive Spatial Cognition Framework (ISCF) linking spatial stimuli, environmental exposure, neurophysiological measurement, cognitive–emotional processing, evidence interpretation, design translation, and adaptive design, together with an Evidence-Based Neuroarchitecture Maturity Model (EBN-MM). EBN-MM classification indicated that 30.6% of the corpus remained at Stage I (Conceptual Interpretation), 35.5% reached Stage II (Experimental Validation), 33.1% reached Stage III (Evidence Integration), and only 0.8% reached Stage IV (Adaptive Design Operationalization). These findings indicate that neuroarchitecture is progressing beyond isolated experimental validation toward evidence integration, while translation into adaptive and operational design remains exceptional. The proposed frameworks provide a structured basis for comparing heterogeneous evidence and identifying methodological priorities for future evidence-based neuroarchitecture research.

TYPE Systematic Review
PUBLISHED 07 September 2026
DOI 10.3389/fpsyg.2026.1919278

OPEN ACCESS

EDITED BY
Stefano Triberti,
Pegaso University, Italy

REVIEWED BY
XiaCheng Song,
National University of Malaysia, Malaysia
Allison Bayro,
Arizona State University, United States

*CORRESPONDENCE
Ezgi Yılmaz
✉ ezgiyilmaz@aydin.edu.tr

RECEIVED 25 June 2026
REVISED 07 August 2026
ACCEPTED 20 August 2026
PUBLISHED 07 September 2026

CITATION
Yılmaz E, Akkam MS and Sedes F (2026)
Toward evidence-based
neuroarchitecture: a systematic
mapping and framework for immersive
spatial cognition.
Front. Psychol. 17:1919278.

Toward evidence-based neuroarchitecture: a systematic mapping and framework for immersive spatial cognition

Ezgi Yılmaz^{1*}, Mehmet Sair Akkam² and Fatma Sedes^{1b}

¹Faculty of Architecture, Istanbul Aydın University, Istanbul, Türkiye, ²Faculty of Engineering and Architecture, Istanbul Gelişim University, Center for Environment, Urban Studies and Geology, Istanbul, Türkiye

Neuroarchitecture has developed rapidly at the intersection of architecture, environmental cognition, neuroscience, and immersive technologies, yet the field remains methodologically heterogeneous and its progression from measurement toward design application is insufficiently structured. This study addresses this gap through a PRISMA 2020-compliant systematic mapping review of neuroarchitecture and closely related architectural and spatial-cognition research published between 2015 and 2025. Expanded searches across Scopus and Web of Science Core Collection identified 510 records. After removal of 206 dupli-

Makale

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Yılmaz ve Dr.Mehmet Sair Akkam'ın birlikte hazırladıkları "Requirements for Sustainable Industrial Facilities: A Systematic Review and Traceable Evidence-Mapped Requirements Framework" başlıklı makale SSCI ve Scopus Q1 kategorisinde indekslenen Sustainability 2026, 18(18), 9526'de yayınlanmıştır.

Abstract

Industrial facilities combine production-driven loads, large-span structures, specialised environmental control, safety constraints and frequent process reconfiguration, limiting the direct transfer of generic green-building criteria. This PRISMA 2020 systematic review identifies, appraises and synthesises sustainability requirements for industrial facilities and develops a traceable evidence-mapped framework. An expanded Scopus rerun yielded 1238 records, of which 1138 unmatched records underwent title–abstract screening; 370 additional reports advanced to full text. After reconciliation with the historical retrieval pool, 500 unique reports were sought, 97 were not retrieved, 403 were assessed, 41 were excluded and 362 publications were eligible. The final corpus comprises 324 primary and 38 contextual publications. Methodological confidence was high for 291 publications, moderate for 64 and low for 7. The final evidence map contains 1024 retained requirement-publication links, including 902 empirical DQ/AQ links and 122 operationalisation-only OC links, producing 2590 empirical weighted-evidence points (WES). Of 24 requirements, 20 are Established, three Supported and one Emerging. Water stewardship remains the least evidenced domain; WS2 is the only Emerging requirement. Across 324 leave-one-out iterations, no requirement changed tier, and the Spearman rank correlations ranged from 0.993 to 1.000. Only WS1 showed sensitivity to one proportionally rescaled confidence specification and to the 3 × 3 threshold grid; no tier changed under low-confidence exclusion, non-final-source exclusion or AQ attenuation. IFSRF is, therefore, presented as an evidence-informed and analytically stress-tested framework, not as a validated certification instrument.

Keywords: industrial facilities; sustainable industrial buildings; systematic review; evidence mapping; life-cycle sustainability; methodological confidence; sensitivity analysis; decision support

Systematic Review

Requirements for Sustainable Industrial Facilities: A Systematic Review and Traceable Evidence-Mapped Requirements Framework

Mehmet Sair Akkam ^{1,*} and Ezgi Yılmaz ²

¹ Center for Environment, Urban Studies and Geology, Faculty of Engineering and Architecture, Istanbul Gelisim University, Istanbul 34310, Türkiye

² Faculty of Architecture, Istanbul Aydın University, Istanbul 34295, Türkiye; ezgiyilmaz@aydin.edu.tr

* Correspondence: msakkam@gelisim.edu.tr

Abstract

Industrial facilities combine production-driven loads, large-span structures, specialised environmental control, safety constraints and frequent process reconfiguration, limiting the direct transfer of generic green-building criteria. This PRISMA 2020 systematic review identifies, appraises and synthesises sustainability requirements for industrial facilities and develops a traceable evidence-mapped framework. An expanded Scopus rerun yielded 1238 records, of which 1138 unmatched records underwent title–abstract screening; 370 additional reports advanced to full text. After reconciliation with the historical retrieval pool, 500 unique reports were sought, 97 were not retrieved, 403 were assessed, 41 were excluded and 362 publications were eligible. The final corpus comprises 324 primary

Makale

Dr.Öğr.Üyesi Ezgi Yılmaz ve Dr.Mehmet Sair Akkam'ın birlikte hazırladığı "Developing the Transitional System Assessment Framework (TSAF): An Evidence-Explicit Approach to Historic Building Interventions" başlıklı makale SSCI ve Scopus Q1 kategorisinde indekslenen Sustainability 2026, 18(19), 9707'de yayınlanmıştır.

Abstract

Historic building interventions are commonly assessed at whole-project scale or as isolated technical components, leaving the mediating architectural system between inherited fabric and contemporary conditions under-specified. This study defines this object as a transitional system and develops the Transitional System Assessment Framework (TSAF), comprising four analytical layers and 17 criteria. The TSAF was developed through inductive coding and theoretical synthesis, and then examined against a structured Scopus/Web of Science verification corpus (771 unique records; 30 full-text reports in Corpus A) for documentary support, conceptual coverage, definitional conflict, and redundancy. The framework records criterion response separately from evidence confidence and type, distinguishing evidenced absence (P0), non-evaluability (NE), and non-applicability (NA). Exploratory application by the framework developers to Esma Sultan Mansion, Kogod Courtyard, and the Hağar Qim protective shelter produced 51 criterion-level judgements: 39 coded responses and 12 NE. Three Hağar Qim environmental judgements were supported by measured monitoring evidence (E3), whereas Reversibility remained unevaluable in all cases. The study shows that the coding procedure is executable by the framework developers and provides evidential transparency and limited criterion-level technical corroboration, but it does not establish assessor-independent applicability, inter-rater reliability, framework-wide validity or predictive validity. By separating documented intervention responses from unsupported performance claims, the TSAF provides an evidence-explicit analytical framework for evaluating how historic building interventions reconcile fabric retention, contemporary use, environmental mediation, and heritage compatibility.

Keywords: adaptive reuse; architectural conservation; heritage intervention; transitional systems; evidence-explicit assessment; environmental mediation; historic buildings

[Submit to this Journal](#)
[Review for this Journal](#)
[Propose a Special Issue](#)

Article Menu

Academic Editor

 Antonio Caggiano

Recommended Articles

Related Info Link

More by Authors Links

Table of Contents

[Abstract](#)

[Open Access](#) [Article](#)

Developing the Transitional System Assessment Framework (TSAF): An Evidence-Explicit Approach to Historic Building Interventions
by Mehmet Sair Akkam ^{1,*} and Ezgi Yılmaz ²

¹ Center for Environment, Urban Studies and Geology, Faculty of Engineering and Architecture, Istanbul Gelisim University, Istanbul 34520, Türkiye
² Faculty of Architecture, Istanbul Aydın University, Istanbul 34295, Türkiye
* Author to whom correspondence should be addressed.

Sustainability **2026**, *18*(19), 9707; <https://doi.org/10.3390/su18199707>

Submission received: 28 August 2026 / **Revised:** 11 September 2026 / **Accepted:** 17 September 2026 / **Published:** 22 September 2026

(This article belongs to the Section Green Building)

[Download](#) [Browse Figures](#) [Versions Notes](#)

Abstract

Historic building interventions are commonly assessed at whole-project scale or as isolated technical components, leaving the mediating architectural system between inherited fabric and contemporary conditions under-specified. This study defines this object as a transitional system and develops the Transitional System Assessment Framework (TSAF), comprising four analytical layers and 17 criteria. The TSAF was developed through inductive coding and theoretical synthesis, and then examined against a structured Scopus/Web of Science verification corpus (771

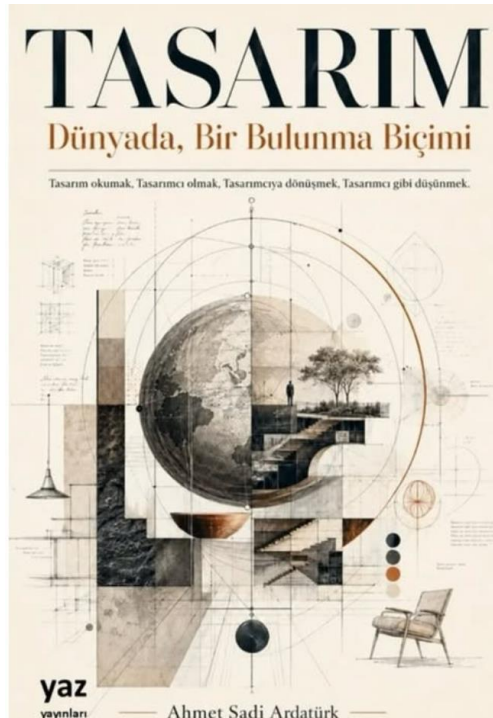
Kitap

Endüstriyel Tasarım Bölüm Başkanı Dr. Öğr. Üyesi Ahmetşadi Ardatürk'ün “Tasarım: Dünyada Bir Bulunma Biçimi” başlıklı kitabı yayımlanmıştır.

Açıklama

...Yazar, tasarımcıyı yalnızca bilgisini artırması gereken bir meslek insanı olarak görmüyor. Tasarımcının bakışının, merakının, davranışlarının, ilişkilerinin, alışkanlıklarının ve hatta yaşam biçiminin yaptığı tasarımlara kaçınılmaz olarak yansıdığını söylüyor. “Nasıl bir tasarımcı olmalıyım?” Sorusundan çok aslında “Nasıl bir insan olmalıyım ki iyi bir tasarımcı olabileyim?” Sorusunun cevabını anlatmakta oluşu bu kitabın en sevdiğim taraflarının başında. Bu kitap da tam olarak tasarımcı olmanın yalnızca tasarım öğrenmek ile ilişkili olmadığı üzerine kurulmuş. Tasarımın, tasarlayan insanın kendisiyle ilgili bir olgu olduğunu ortaya koymaktadır. Üstelik yazar bunu bir akademisyenin kürsüden konuştuğu bir dille yapmayarak, yıllardır deneyimlediği şeyleri genç bir tasarımcı adaylarının karşısında oturuyormuş gibi anlatmaktadır. Ben de önsözü bu nedenle aynı dilde kaleme dökmek istedim. Bu çalışma masa başında hazırlanmış bir “tasarımcıya tavsiyeler” kitabı değildir. Kitaptaki birçok düşüncenin dersliklerde, stüdyolarda, öğrencilerle yapılan tartışmalarda, üretim süreçlerinde, meslek hayatında ve yıllar içinde yaşanmış deneyimlerde karşılığı bulunmaktadır. Bu kitap; genç tasarımcılara çok şey söylemektedir. Asıl amaç; merak eden, gören, dinleyen, sorgulayan, kendini eleştirebilen, sorumluluk alabilen ve dünyayla ilişki kurabilen bir insan yetiştirmektir.

Tasarımcının mesleğinin dışına, kendi hayatına ve yaşayış biçimine kadar uzanmaktadır. Belki de tasarım eğitiminin en zor yanı, öğrenciyi tasarım yapabilir hâle getirmek değil; onu zaman içinde kendi tasarımcı kimliğini kurabilecek hâle getirmektir. Kitap tam da bu yolculuğa eşlik etmektedir. Üstelik kitap tasarımcıyı yalnızca mesleki başarı üzerinden tanımlamıyor. Hayatı, ilişkileri, merakı, mutluluğu, oyunu, öğrenmeyi ve hatta zaman zaman tasarımdan uzaklaşmayı da tasarımcının gelişiminin bir parçası olarak görmektedir. Bence kitabın en önemli tarafı da burada. Bana göre Ahmet Şadi Ardatürk; özellikle bugün, tasarım mesleğinin giderek daha yoğun ve hızlı bir dünyada sürdürüldüğü düşünülürse, oldukça önemli bir hatırlatma yapmaktadır. Bu kitabın, özellikle tasarım eğitimine yeni başlayan gençlerin, yalnızca ne yapmaları gerektiğini değil, nasıl bir tasarımcı olmak istediklerini düşünmeleri için iyi bir başlangıç noktası olacağına inanıyorum. “Nasıl bir tasarımcı olmalıyım?” sorusunun peşine düşen herkese iyi bir yol arkadaşı olması dileğiyle... Yolun açık olsun. Prof. Dr. Saniye Meltem Ö. Şen

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Kitap Bölümü

Doç. Dr. Fatma Sedes, Dr. Oğuz Uzdil ve Y. Mimar Bahar Güven Canpolat'ın (2026) "Assessment of Conservation Processes - İstanbul Tarihi Çarşılarının Koruma Süreçleri ve Yapısal Müdahaleler Açısından İncelenmesi" başlıklı bildirisi, 28–29 Temmuz 2026 tarihlerinde düzenlenen 13th International Hasankeyf Scientific Research and Innovation Congress bildiri kitabında kitap bölümü olarak yayımlanmıştır.

Açıklama

Araştırmada literatür taraması ile yayımlanmış koruma ve restorasyon kayıtlarının karşılaştırmalı değerlendirilmesi yöntemleri kullanılmıştır. İncelenen kaynaklarda Arasta Çarşısı için uzun süreli tahribat ve bölüm kayıpları, Kapalıçarşı için zemin oturumlarıyla ilişkilendirilen çatlaklar, Mısır Çarşısı için ise yangın hasarları ile malzeme ve yapı elemanı ölçeğindeki müdahaleler öne çıkmaktadır. Koruma uygulamalarında ise özgün malzemenin korunması, yapısal bütünlüğün sürdürülmesi ve kullanım sürekliliğinin sağlanması temel hedefler olarak öne çıkmaktadır. Yapısal müdahalelerin yalnızca hasarların giderilmesine yönelik değil, aynı zamanda gelecekte oluşabilecek risklerin azaltılmasına yönelik önleyici koruma yaklaşımıyla ele alınması gerektiği değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, tarihi ticaret yapılarının sürdürülebilir korunmasında mimarlık ve inşaat mühendisliği disiplinlerinin birlikte çalışmasının gerekliliğini ortaya koymakta ve benzer kültürel miras yapıları için uygulanabilecek koruma stratejilerine katkı sağlamaktadır. Tarihî yapılara yönelik koruma ve yapısal müdahale kararlarının; yapının özgün mimari özellikleri, malzeme yapısı, taşıyıcı sistemi, belgelenmiş hasarları ve bulunduğu zeminin koşulları birlikte değerlendirilerek geliştirilmesi gerekmektedir. Her tarihî yapının kendine özgü özellikler taşıması nedeniyle standart çözümler yerine ayrıntılı araştırma, belgeleme ve hasar değerlendirmesine dayanan müdahaleler benimsenmelidir. Önerilen uygulamaların yapının plan düzeni, görünümü, özgün malzemeleri ve yapım sistemi üzerindeki etkileri önceden araştırılmalı; zorunluluğu kanıtlanmayan müdahalelerden kaçınılmalı ve mümkün olan durumlarda geri alınabilir yöntemler tercih edilmelidir. Koruma sürecinin, sorunun niteliğine bağlı olarak mimarlık, inşaat mühendisliği, malzeme bilimi, arkeoloji ve mimarlık tarihi gibi farklı uzmanlık alanlarının katkısıyla yürütülmesi önerilmektedir (TYDRYK, 2017). Kılavuzun yöntem bölümünde söz konusu ilkeler açık biçimde tanımlanmaktadır.

Kapalı Çarşı , Zincirli han

Kitap Bölümü

Dr. Öğr. Üyesi Hilal Türkoğlu ve Gamze Lokum Süvari'nin "Çocuklarda Tasarım Eğitiminin Değerlendirilmesinde Görsel Temelli Bir Ölçme Yaklaşımı: 'Çevremi Tasarlıyorum' Programı Örneği" başlıklı kitap bölümü, İKSAD Yayınevi tarafından yayımlanan Çocuk Gelişiminde Güncel Araştırmalar başlıklı bilimsel kitapta (s. 134-167) yayımlanmıştır.

Giriş

Değişen dünya koşulları, global krizler, teknolojinin hızlı gelişimi, makineleşmenin artması, her geçen gün gelişen akıllı zeka teknolojilerinin artan kullanımı toplumun en küçük bileşeni olan bireylerin yaşamları üzerinde giderek daha etkili olmaktadır. Bu koşulların gelecekte meslekler üzerinde etkili olacağı öngörülmekte ve geleceğin meslekleri ve bu meslekleri edinmek için gereken nitelikler araştırılmaktadır. OECD (2018) raporunda geleceğin belirsiz olduğunu, öğrencilerin henüz oluşmamış mesleklere, icat edilmemiş teknolojilere, tahmin edilemeyen problemlere hazırlanmaları gerektiği ifade edilmekte ve öğrencilerin, bilişsel ve üstbilişsel beceriler, sosyal ve duygusal beceriler ve pratik ve fiziksel beceriler dahil olmak üzere geniş bir yelpazede beceriye ihtiyaç duyacakları belirtilmektedir (OECD, 2018: 2). Bu bağlamda 21. yy becerileri olarak adlandırılan bu becerilerin, gelecekteki meslekleri şekillendireceği, bu becerilere sahip kişilerin meslek sahibi yetkin bireyler olabileceği öngörülmektedir. Bu nedenle bireylerin 21. yy becerilerine sahip olmasının önemli olduğu ve güncel eğitim sistemlerinin bu nitelikleri sağlamaya yardımcı olacak şekilde steam eğitimleri ile entegre edilmelerinin önemli olduğu düşünülmektedir. Ömeroğlu & Şahin (2019) 21. yy becerilerini iş birliği, iletişim, eleştirel düşünme ve problem çözme, yaratıcılık, kültür, karakter eğitimi olarak listelemektedir (Ömeroğlu ve Şahin, 2019). Bu becerilerin geliştirilmesi için önerilen eğitimlerden biri STEM ya da STEAM eğitimleridir. Science (fen), Technology (teknoloji), Engineering, (Mühendislik), Mathematics (matematik) başlıklarının ilk harflerinin birleştirilmesinden oluşan STEM eğitime son yıllarda eksik olduğu düşünülen Art (Sanat) başlığının eklenmesi ile STEAM eğitimleri elde edilmiştir (MEB, 2016:14-15). 21. yy becerilerinin geliştirilmesine katkı sunan Steam temelli eğitimlerden biri çocuklarla yürütülen tasarım temelli eğitimlerdir. Tasarım temelli eğitimler, çalışmanın doğası gereği becerilerini iş birliği, iletişim, eleştirel düşünme ve problem çözme, yaratıcılık niteliklerini bünyesinde barındırmaktadır...

DERS 1 GRAFİK TASARIMA GİRİŞ		DERS 2 TEMEL TASARIM		DERS 3 PEYZAJ MİMARLIĞINA GİRİŞ		DERS4 MİMARLIĞA GİRİŞ	
1	GİRİŞ- TANISMA	2	NOKTA- ÇİZGİ-RENK-DOKU ÇALIŞMALARI	3	ÇEVRESEL FARKINDALIK	4	YAPI ELEMANLARI
	İLK İNSANLAR KONUŞMADAN NASIL İLETİŞİM KURUYORDU? GRAFİK TASARIM NEDİR? KİMLİK KARTIM		TEMEL TASARIM NEDİR? NOKTA, ÇİZGİ, RENK, DOKU NEDİR? NASIL KİŞİ TASARLIYORUM? SANAT KÜPÜM		PEYZAJ NEDİR? PEYZAJ MİMARLARININ YAPISI? HERBARYUMUM VE BETON OBJEM		İNİSA VE YAPININ NEDİR? YAPININ ELEMANLARI NELERDİR? SARAY YAPIMINDA NASIL KULLANILIRLARI? BENİM YAPIM
DERS 5 İÇ MİMARLIĞA GİRİŞ		DERS 6 ENDÜSTRİYEL TASARIMA GİRİŞ		DERS 7 EKOLOJİ VE SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK		DERS 8 EKOLOJİK MİMARLIK	
5	ÇİZİM TEKNİKLERİ	6	ÜRÜN TASARIMI	7	EKOLOJİK SİSTEM	8	EKOLOJİK MİMARLIK
	PLAN, KESİT, CEPHE, PERSPEKTİF NEDİR? BENİM EVİM		ÜRÜN TASARIM NEDİR? NE ÜRETİYORUM? BENİM LAMBAM		TERARYUMLARIMIN EKOLOJİK SİSTEM OLARAK NASIL ÇALIŞIR? BENİM KÜÇÜK EKOSİSTEMİM		EKOLOJİK NEDİR? BİNALAR EKOLOJİK OLABİLİR Mİ? DOĞAL YAPIM
DERS 9 PEYZAJ MİMARLIĞI		DERS 10 KENTSEL TASARIM 1		DERS 11 KENTSEL TASARIM 2		DERS 12 PORTFOLYO	
9	PARK TASARIMI	10	KENTSEL TASARIM	11	KENTSEL TASARIM	12	PORTFOLYO NEDİR? NASIL TASARLANIR? BENİM PORTFOLYOM
	TASARIM NEDİR? YAPININ ÇEVRE NEDİR? BENİM PARKIM		ŞEHİR NEDİR? ŞEHİRCİLİK NEDİR? ŞEHİRİN ÖNEMLİ ELEMANLARI NELERDİR? BENİM ŞEHİRİM 1		ŞEHİR NEDİR? ŞEHİRCİLİK NEDİR? ŞEHİRİN ÖNEMLİ ELEMANLARI NELERDİR? BENİM ŞEHİRİM 2		SERGI

Şekil 2 Çevremi Tasarlıyorum Eğitimi Programı

Hakemlik

Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, WOS Q2 ve Scopus Q1 indexte taranan Frontiers in Ecology and Evolution dergisi için “Care As An Upstream Pathway To Urban Ecological Resilience: Connecting Human Needs, Sociomaterial Systems, Habitat Quality, And Biodiversity”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, WOS Q2 ve Scopus Q1 indexte taranan Societies dergisi için “Risk and protective factors for alcohol, drugs and tobacco consumption among final year high school students in Split-Dalmatia County, Croatia”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, Research into the Built Environment in Architectural Sciences adlı uluslararası kitap için “Beyond the Green Image: A Visual-Documentary Framework for Evaluating Nature-Positive Evidence in Architecture”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, Scopus Q1 indexte taranan Frontiers in Communication dergisi için “AI-Based Relighting in Moving Images: Current Potentials, Limitations, and Consequences for Cinematographic Practice”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, WOS Q1 ve Scopus Q1 indexte taranan urban science dergisi için “AI-Based Relighting in Moving Images: Current Potentials, Limitations, and Consequences for Cinematographic Practice”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç. Dr. Fatma Sedes, A+Arch Design International Journal of Architecture and Design 2026 Aralık ayında yayınlanması planlanan sayı için bir makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç. Dr. Dilek Yasar, Scopus Q1 indexte taranan Frontiers in Ecology and Evolution dergisi için “Care As An Upstream Pathway To Urban Ecological Resilience: Connecting Human Needs, Sociomaterial Systems, Habitat Quality, And Biodiversity”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç. Dr. Dilek Yasar, Scopus Q1 indexte taranan Cegent Education dergisi için “Collaborative learning as a pedagogical paradigm in architectural design education: critical review from the perspective of social constructivism”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç. Dr. Dilek Yasar, Scopus Q1 indexte taranan Frontiers in Education dergisi için “Process vs. Outcome: Unpacking the Disconnect Between Continuous Assessment and Final Exam Performance in Sustainability Education”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç.Dr.Dilek Yasar, WOS Q2 ve Scopus Q1 indexte taranan Journal of Asian Architecture and Building Engineering dergisi için “Planning Neighborhood Leisure Infrastructure in Low-rise Residential Areas: Group-Specific Environmental Priorities and Policy Implications from Seoul”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç.Dr.Dilek Yasar, Scopus Q1 indexte taranan Industry and Higher Education dergisi için “Personality and resilience among architecture students: Implications for architectural education and professional development”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Doç.Dr.Dilek Yasar, Scopus Q1 indexte taranan Symmetry dergisi için “Toward Structure-Optimizing Dimensions in Furniture Design”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Gözde Kızıllıkan Scopus Q1 de taranan Cities & Health dergisi için “Inclusive Places Across Life Course Transitions: Participation and Wellbeing for Young People with Disability, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Dr. Öğr. Üyesi Gözde Kızılkın ULAKBİM ve EBSCO indexte taranan uluslararası Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi için “Beyaz Küpten Şeffaf Küpe Doğru: Odunpazarı Modern Müze Aracılığıyla Müze Mimarisinin Yeniden Yorumlanması”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Gözde Kızılkın EBSCO indexte taranan uluslararası A+ ARCH Design International Journal of Architecture and Design dergisi için “Design Space in Architecture: A Constructive-Operative Framework for Design Experimentation”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Gözde Kızılkın ULAKBİM ve EBSCO indexte taranan uluslararası Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi için “Beyaz Küpten Şeffaf Küpe Doğru: Odunpazarı Modern Müze Aracılığıyla Müze Mimarisinin Yeniden Yorumlanması”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Gözde Kızılkın EBSCO indexte taranan uluslararası A+ ARCH Design International Journal of Architecture and Design dergisi için “Design Space in Architecture: A Constructive-Operative Framework for Design Experimentation”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Hilal Türkoğlu EBSCO indexte taranan uluslararası A+ ARCH Design International Journal of Architecture and Design dergisi için “Design Space in Architecture: A Constructive-Operative Framework for Design Experimentation”, başlıklı makaleye hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Yılmaz, Dr. Öğr. Üyesi Penbegül Öztürk’ün yürütücülüğünü üstlendiği “Toprak Esaslı Yapı Malzemelerinin Yapay Zeka Destekli Performans Tahmini ve Koruma Amaçlı Karar Destek Sisteminin Geliştirilmesi” başlıklı (Proje No: 2026-F.AYP-8) proje önerisine hakemlik yapmıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Ezgi Yılmaz, Kent Akademisi dergisinde yayımlanmak üzere değerlendirilen bir makale için hakemlik yapmıştır.

Juri Üyeliği

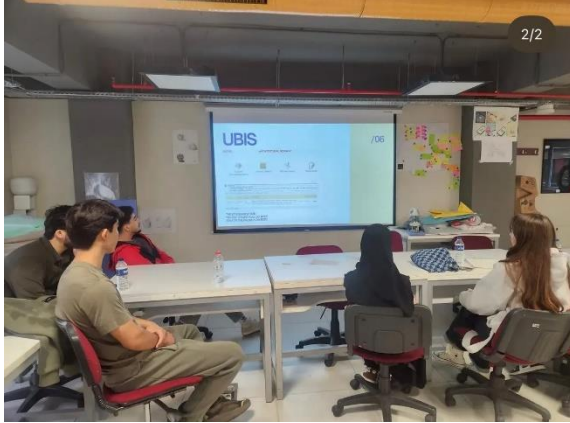
Doç. Dr. Fatma Sedes, 07 Eylül 2026 tarihinde Hasan Kalyoncu Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Anabilim Dalı bünyesinde, Dr. Öğr. Üyesi Aydanur Yenel danışmanlığında Büşra Nur Yıldırım tarafından hazırlanan “İç Mimarlık Eğitiminde Stüdyo Derslikleri Tasarım Kriterleri ve Gaziantep’te Bulunan Fakülteler Üzerinde İnceleme” başlıklı yüksek lisans tez savunma sınavında Jüri Başkanı olarak görev almıştır.

Doç. Dr. Fatma Sedes, Hasan Kalyoncu Üniversitesi Güzel Sanatlar ve Mimarlık Fakültesi İç Mimarlık ve Çevre Tasarımı Anabilim Dalı bünyesinde, Dr. Öğr. Üyesi Aydanur Yenel danışmanlığında Mine Meryem Alkan tarafından hazırlanan “Nizip Sayınlar Sabunhanesi ve Sabunhan’ın Yeniden İşlevlendirme Önerisi” başlıklı yüksek lisans tez savunma sınavında Jüri Başkanı olarak görev almıştır.

Dr. Öğr. Üyesi Hilal Türkoğlu, İAÜ Mimarlık Ana Bilim Dalı/Mimarlık, Yüksek lisans (Tezli) programda kayıtlı olan Ayşen Gülbin Örek’in “Tarihî Yapılarda Ödüllü Restoran Tasarımları: 2015–2024 RBDA ‘Heritage Building’ Projelerinin Karşılaştırmalı Analizi” başlıklı yüksek lisans tez jürisinde görev almıştır.

Etkinlik

Mimarlık İngilizce Programı tarafından uluslararası öğrencilere yönelik olarak 2026 – 2027 yılı dönem başı oryantasyon etkinliği gerçekleştirilmiştir.

Doç. Dr. Dilek YASAR yürütücülüğünde, TÜBİTAK 2237-A kapsamında gerçekleştirilen "Konut İç Mekânlarında Mekânsal Risk Analizi" başlıklı proje etkinliği, 25-27 Eylül tarihleri arasında İstanbul Aydın Üniversitesi ev sahipliğinde başarıyla tamamlanmıştır. Üç gün süren etkinlik kapsamında; Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi, Süleyman Demirel Üniversitesi ve Akdeniz Üniversitesi'nden davetli akademisyenlerin katılımıyla, konut iç mekânlarında mekânsal risklerin değerlendirilmesi üzerine sunumlar yapılmış ve atölye çalışmaları gerçekleştirilmiştir. Projenin Düzenleme Kurulu; Doç. Dr. Dilek YASAR, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Ufuk Fatih Küçükali, Dr. Öğr. Üyesi Sanam R. Üstünkardeşler Ve Dr. Öğr. Üyesi Hilal Türkoğlu'dan oluşmaktadır. Proje yardımcıları olarak ise Arş. Gör. Nazlı Nisa Güney ve Arş. Gör. Cansu Güler görev almıştır.

Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Doç. Dr. Fatma Sedes 19 Eylül 2026 tarihinde, İstanbul Mimarlar Odası Büyükkent Şubesi'nin düzenlediği 2026-2027 Kuramdan Uygulamaya - Mimari Koruma konulu seminer dizisinin ilk paneline katılmıştır (Prof. Dr. Zeynep Ahunbay ve Doç. Dr. Zeynep Emel Ekim ile)

